

Ude i Provinserne derimod, navnlig i Købstæderne, levedes Livet endnu saa temmelig uforandret i de udslidte Former. Her dominerede stadig Embedsstanden i Kraft af sin akademiske Dannelse, her var endnu den lyrisk bevægede Student Dagens Helt, naar han vendte hjem i Ferierne med Silkehuen svævende som en Ballon paa hans lokkede Hoved. At en af Handelens eller Industriens Mænd, hvor mægtig han saa var, ved Hjælp af en Etatsraadstitel blev sat i Rang med Statens galonerede Tjenere — det var endnu dengang utænkeligt i Provinsen.

Heller ikke ude i Bondelandet var det noget Sted kommen til et afgørende Brud med Fortiden. Vel havde der begyndt at rejse sig Dampskorstene over Mejerierne; og Tærskværker og Mejemaskiner afløste efterhaanden Plejl og Le. Men trods alle Forbedringer i Driften, og trods den stigende Oplysning, forarmedes Landbefolkningen stadig mere. Prioriteterne i Ejendommene voksede. Landets Gæld til Udlandet steg med mange Millioner om Aaret.

Ikke desmindre sad den bredbagede danske Bonde paa sin Gaard med en uanfægtet Følelse af at udgøre Nationens Marv, at være dens Kærnekraft og Fremtidshaab. Det var en Forestilling, der i Aarhundredets Løb var bleven et nationalt Dogme, som tilsidst den grundtvigske Folkehøjskole havde helliggjort. Fra Skagen til Gedser forenedes By og Land i en ærefrygtsfuld Dyrkelse af Smørret og Flæsken i Dannevang.

Imidlertid groede Landets Aar og Fjordløb bestandig mere til. Disse Handelens gamle Kongeveje, hvor der endnu i det forrige Aarhundrede havde været en saa livlig Skibsfart, at enkelte Borgermænd kunde mønstre Selvejer-Flaader paa indtil tyve Oceansejlere, tjente nu hovedsagelig til lidt fattigt Fiskeri. De uhyre Arbejdsværdier, som de hvileløse Vinde førte henover Landet, indfangedes stadig kun af Melmøller. Og langsmed Kysterne steg og sank de lange Bølgerækker og udtømte brølende deres Kraft i det tomme Rum. Mens andre Nationer rundt om paa Jorden ofrede Strømme af Blod og Guld for at erhverve et Stykke Strandbred eller blot en Kulstation, henlaa den fyrretyve Mil lange Strækning fra Skagen til Esbjerg — Bredden af en Verdenskanal — som en fygende Sandørken uden en Havn endsige en virkelig By.

Paa adskillige Steder omkring i Landet havde man ovenikøbet ved Kunst understøttet Tidens Ødelæggelsesværk, ind-